

Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός IV.  
 ἔστιν, οὐδέν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν·  
 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι<sup>2</sup>  
 τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε<sup>3</sup>  
 ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν  
 δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,<sup>4</sup>  
 ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ  
 γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον<sup>5</sup>  
 ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. ὅτι δέ<sup>6</sup>  
 ἔστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ  
 αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν<sup>1</sup>, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ  
 πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἰ δούλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δέ<sup>7</sup>  
 υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ<sup>2</sup>.

Ἀλλὰ τότε μὲν, οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε<sup>8</sup>  
 τοῖς μὴ φύσει<sup>3</sup> οὖσι θεοῖς· νῦν δέ, γνόντες Θεόν,<sup>9</sup>  
 μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε  
 πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν  
 ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ<sup>10</sup>  
 μῆνας, καὶ καιρούς, καὶ ἐνιαυτούς. φοβοῦμαι ὑμᾶς,<sup>11</sup>  
 μή πως εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί,<sup>12</sup>  
 δέομαι ὑμῶν. οὐδέν με ἡδίκησατε· οἴδατε δὲ ὅτι<sup>13</sup>  
 δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ  
 πρότερον. καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν<sup>4</sup> ἐν τῇ σαρκί<sup>14</sup>  
 μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς  
 ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.  
 τίς<sup>5</sup> οὖν ἦν<sup>6</sup> ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν<sup>15</sup>  
 ὅτι, εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες  
 ἂν<sup>7</sup> ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀλη-<sup>16</sup>  
 θεύων ὑμῖν; ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκ-<sup>17</sup>  
 κλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. καλὸν<sup>18</sup>

<sup>1</sup> ἡμῶν      <sup>2</sup> διὰ Θεοῦ      <sup>3</sup> φύσει μὴ      <sup>4</sup> (-σμόν) ὑμῶν  
<sup>5</sup> ποῦ      <sup>6</sup> ομι. ἦν      <sup>7</sup> ομι. ἂν

δὲ τὸ<sup>8</sup> ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν  
 19 τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. τεκνία μου, οὓς πάλιν  
 20 ὠδίνω, ἄχρισ οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἥθελον  
 δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν  
 μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.  
 21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν  
 22 νόμον οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ  
 δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ  
 23 τῆς ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ  
 σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς<sup>9</sup>  
 24 ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ  
 εἰσιν αἱ<sup>10</sup> δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὅρους Σινᾶ,  
 25 εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἀγαρ. τὸ γὰρ<sup>11</sup>  
 Ἀγαρ<sup>12</sup> Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ  
 δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ<sup>13</sup> μετὰ τῶν  
 26 τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν,  
 27 ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων<sup>14</sup> ἡμῶν. γέγραπται γάρ,  
 Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόη-  
 σον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρή-  
 28 μου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. ἡμεῖς<sup>15</sup>  
 δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν<sup>16</sup>.  
 29 ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε  
 30 τὸν κατὰ Πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ  
 γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς,  
 οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ  
 31 τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. ἄρα<sup>17</sup>, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν  
 V. παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. τῇ ἐλευθερίᾳ  
 οὖν<sup>1</sup> ἡ<sup>2</sup> Χριστὸς ἡμᾶς<sup>3</sup> ἡλευθέρωσε, στήκετε<sup>4</sup>,  
 καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

<sup>8</sup> om. τὸ      <sup>9</sup> δι'      <sup>10</sup> om. (ν) αἱ      <sup>11</sup> δὲ text, not  
 marg.      <sup>12</sup> Marg. om. Ἀγαρ      <sup>13</sup> (· δουλεύει) γὰρ      <sup>14</sup> om.  
 πάντων      <sup>15</sup> Marg. ὑμεῖς      <sup>16</sup> Marg. ἐστέ      <sup>17</sup> διό  
<sup>1</sup> om. οὖν      <sup>2</sup> om. ἡ      <sup>3</sup> ἡμᾶς Χριστὸς      <sup>4</sup> (· στήκετε) add οὖν